

El bigoti del gegant

Els que hem tingut la sort de néixer a Olot tenim les festes del Tura com una cosa quasi rutinària, encara que es facin anualment. Sabem de la batalla de les flors (popularment, les carrosses), l'espectacle pirotècnic (simplement, els focs), prendre alguna cosa a les barraques (clarament, emborratxar-se) i, sobretot, els gegants.

Els gegants d'Olot. 125 anys de gegants. De cultura popular. De ballar el nanari, nanari. Ara que ja sóc adult, puc veure el seu ball sense tancar els ulls ni amagar-me darrere les faldilles de la meva mare. Sí, ho confesso. El gegant d'Olot em feia por. Els bigotis sempre m'han fet por. Imagineu en un gegant molt alt, amb bigotis, una maça a la mà i moviments robòtics... Por! En canvi, la gegantessa m'agradava. Tota una senyora. Pentinada com acabada de sortir de la perruqueria, ben maquillada, portant un ram cada any més bonic i amb una cintura, uns malucs i uns pits ben femenins i un posat de noblesa. La nostra gegantessa ve de classe alta (i no només ho dic per l'alçada). Sabent com sabem que en les parelles sempre les que trien són les dones, em pregunto què li va veure la gegantessa al gegant, per enamorar-se d'ell. Deu ser veritat el que sempre s'ha dit que a les dones els agraden els dolentots? El nostre gegant, de jove —ara ja, amb 125 anys, no el veig fent malifetes— devia ser una bona peça! Potser que, de jove, fins i tot s'escapava de nit a les nostres festes a fer un glopet a les barraques i ballar en un dels molts concerts que es fan al Firal per aquestes dates i a lligar. Tot i que, amb aquesta alçada, tenia difícil trobar una parella adequada, i això que es diu que la mida no és important. I no estic parlant del que esteu pensant! Ara que ja no em fa por —una miqueta de por sempre queda, de la infantesa— puc gaudir de la nostra cultura i veure com la gent que ve de fora, d'un país on aquesta tradició gegantera no existeix, se sorprèn gratament del que fem els catalanets.

Diuen que un dels símbols de les nostres festes és el ram de la gegantessa; per mi, per desgràcia, ho és el bigoti del gegant.

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/774838-el-bigoti-del-gegant.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=m&utm_source=rss&utm_medium=m&utm_campaign=rss